

«ЗНАЙ, ЩО ГОВОРИШ, А НЕ ГОВОРИ ВСЬОГО, ЩО ЗНАЄШ»

Вечері 15 квітня позаштатний радник очільника Офісу президента України Олексій Арестович в інтерв'ю російському правозахиснику Марку Фейгіну бадьоро повідомив, що «на другий день після затоплення крейсера «Москва», тобто у 51-шу добу російського вторгнення в Україну, ми можемо говорити, що війну Росія програла. Питання зараз в оформленні поразки Путіна».

Чи знає Верховний головнокомандувач Володимир Зеленський, що **«війну Росія програла»**? Сумнівно. Бо того ж вечора під час відеозвернення він зазначив, що *«чим більше і чим швидше ми отримаємо усю зброю, яку запросили, тим сильніші будуть наші позиції, і тим скоріше буде мир. Чим більше і чим швидше ми отримаємо фінансову підтримку, яку запросили, тим скоріше буде мир. Чим швидше демократичний світ визнає, що нафтове ембарго проти Росії та повне блокування її банківського сектору, – це обов'язкові до миру, тим скоріше закінчиться війна»*. А ще президент зазначив, що *«санкції проти Росії дуже серйозні, економічно болісні, але це не достатні, щоб російська воєнна машина залишилась без засобів для існування»*.

Тобто не прозвучало жодного натяку на те, що «війну Росія програла і питання зараз в оформленні поразки Путіна».

Логічно. Бо путінське військо продовжує атакувати мирні міста України. Вечері 15 квітня, коли Арестович поінформовав Марка Фейгіна та його інтернет-аудиторію в ютубі, що війну Росія програла, ворог завдав ракетного удару по інфраструктурі аеродрому міста Олександрія Кіровоградської області, а зранку 16 квітня рашисти з літаків Су-35 завдали ракетних ударів по Львівській області, зазнав обстрілів Київ... Посилилися бойові дії у Маріуполі. *«Поява бомбардувальників ТУ говорить про наміри штурму «Азовсталі» та порту після використання авіабомб великої потужності на зразок ФАБ-3000 та інших російські окупанти готуються до штурму «Азовсталі» та порту»*, – повідомив радник міського голови Петро Андрющенко.

Як поінформував Генеральний штаб ЗСУ, на ранок 16 квітня окупанти активізувалися на Слобожанському й Донецькому напрямках і прагнуть вийти на адміністративні кордони Херсонської області.

Заступниця міністра оборони Ганна

Маляр в ефірі всеукраїнського марафону наголосила, що ворог активно готується до наступу на сході України: *«Вони не тільки концентрують своє озброєння, військову техніку, особовий склад, але вони готують і медичну інфраструктуру для допомоги пораненим»*. Екс-заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенант у відставці Ігор Романенко розповів, що Володимир Путін наказав військовому командуванню не шкодувати солдатів, але березти бойову техніку.

Вранці 18 квітня авіація рашистів завдала 5 ракетних ударів по Львову – загинули 6 людей, ще 11 постраждали...

Інакше кажучи, вести мову про dokonаний факт військової поразки путінської росії, на жаль, ще зарано.

Взагалі кажучи, дивна якась посада – «позаштатний радник очільника Офісу президента України». Радник на волонтерських засадах? Яка місія покладена на людину, котра не на державній службі? Чи такі на державній? Яка міра відповідальності за сказане?

2021 року в іпостасі речника української делегації в Тристоронній контактній групі Олексій Арестович на телеканалі «Дом» заявив, що Україна буде змушена переорієнтувати свої інтереси на Схід, якщо реалізується, за його словами, практика здачі українських інтересів: *«І загалний меседж такий, як мені здається, – якщо Захід захоче подружитися з Росією ціною здачі українських інтересів або значної їх частки, то ми розвернемося на Схід, і так перебалансуємо нашу позицію. Тому в міжнародній політиці Україна перебуває на межі фолу»*.

З цього приводу речник МЗС Олег Ніколенко у коментарі Радіо Свобода 19 липня 2021 року був змушений зазначити: *«Україна не має намірів переглядати свій геополітичний вектор. Стратегічний курс нашої держави закріплений на рівні вибору українського народу та Конституції України. Це – набуття членства в ЄС і НАТО. Питання про те, Захід чи Схід, у парадигмі української зовнішньої політики не стоїть»*.

Цьогоріч, 18 березня, в ефірі телеканалу «Прямий» Олексій Арестович заявив, що однією з причин повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну стало закріплення колишньою владою в Конституції курсу на членство в НАТО: *«Порощенко, коли вносив це, то була його особиста передвиборча піар-технологія. Він тоді вже знав, що НАТО нас ніколи не прийме. І зараз не*

остання доля провини за військову агресію проти України лежить на тих, хто приймав і просував цю норму в Конституцію».

«Нагадаю Арестовичу, що коли «зелені чоловічки» Путіна захоплювали будівлі парламенту і уряду АРК, Порошенко не був президентом України. Законопроект про закріплення в Конституції стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в ЄС і НАТО він подав до парламенту в 2019 році. І це була не «передвиборча піар-технологія», а вимушена країною необхідність заради збереження суверенітету і незалежності України в майбутньому. Зазначену заяву Арестовича я розцінюю не лише як політичну провокацію. Вона, на мою думку (слідчого і начальника відділу військової контррозвідки СБУ в минулому) зроблена навмисно, наносить ШКОДУ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЕЗПЕЦІ України і має ознаки злочину, передбаченого ст. 111 КК (державна зрада)» (Григорій Омельченко, генерал-лейтенант СБУ, Герой України, кавалер ордена ООН «Діяння на благо народів»).

Коментуючи слова Арестовича, політичний оглядач Віталій Портников у соцмережі зазначив, що така логіка схожа на логіку жертви згвалтування: *«Логіка пана Арестовича, який вважає, що конституційна фіксація євроатлантичних прагнень України стала однією з причин російського нападу на нашу країну, нагадує мені логіку жертви згвалтування, що намагається зрозуміти, що вона зробила не так і чому саме на неї напав маньяк»*. Але маньяк, за словами Портникова, напав лише тому, що хотів напасти і знищити. Членство України в НАТО турбує президента Росії лише тому, що після цього буде неможливо її окупація та включення до складу Російської Федерації – що є головною метою Кремля.

Нещодавно в інтерв'ю каналу «Центр» Олексій Арестович повідомив: *«Сбежало огромное количество старших офицеров, огромное количество генералов. В силовых министерствах Украины часами шли совещания, что пора сбежать. Кроме Минобороны, скорее всего. И некоторые уважаемые люди говорили: «Я старый советский солдат, я знаю, что нам капет, вопрос пары часов»* (<https://www.facebook.com/watch/?v=325389869583065>).

Чи мали місце такі факти? Можливо. Чи треба саме зараз оприлюднювати цю дражливу для суспільства інформа-

цію? Спеціаліст з ІПСО добряче подумав би де, коли і як саме розповідати про зрадників. Утім позаштатний радник очільника ОП, напевно, вирішив діяти промолінійно, як і годиться новоспеченому підполковнику.

Влада знала, що Путін нападе, але про евакуацію цивільного населення заделегід не оголошували. Ось як це пояснює Арестович: *«Можна було оголосити в Україні що Росія точно нападе, коли ми вже знали, що нападе. Почався почався б масовий вихід біженців. І вони б забрили всі дороги. Це 8, 10, 12 мільйонів людей. І армія не пройшла б в райони оборони. Це повний параліч доріг... Яке рішення мало бути прийняте?.. Ми не витягували війну, якби оголосили раніше, що війна почнеться. Зараз 8 і три десятки мільйонів – це біженці. По нашим найбільш скромним підрахункам, песимістичним, 12-16 мільйонів біженців було б. Жодна логістична система цього б не втримала»* (<https://www.youtube.com/watch?v=fJwh24BO0I>).

За кого нас тримають, Карле?..

«То, что советник Президента говорит про «всесвітній хаос» – это, собственно, признание в некомпетентности. Как минимум. Явка с повинной. Это как минимум заявление про несостоятельность управления. Или преступную халатность».

У вас было шесть недель. Полтора месяца. За это время можно было бы половину Китая эвакуировать. Весь четырехмиллионный Киев. А не то, что сорок тысяч из Бучи. <...> Все эти разговоры про хаос, про панику, про Меркель, которой надо приехать в Бучу – это попытка отвести от простого факта: подготовку территории и гражданского населения к войне власть провалила полностью. Абсолютно. Имея всю самую достоверную информацию. Детальную. За полтора месяца. Время было не то, что упущено – оно просто не использовалось. Вместо этого были утешительные разговоры про майские шашлыки» (Аркадій Бабченко, журналіст).

Помовчимо. Подумаймо. Наразі не про найближче оточення Володимира Зе-

ленського – Єрмака, Подоляка, Татарова, Арахамію... Це тема окремої розмови. В умовах війни. Наразі все ще про рівень компетенцій актора з російського «Мухтара», який незадовго до рашистської агресії демонстративно гримнув дверима ОП, але незабаром знову опинився на Банковій звідкіля почав розповідати, що саме Зеленський керує ЗСУ і всіма Силами оборони: *«Слишком многие изображают девиственниц, ах Залужный, ах, ЗСУ», делая вид, что не существует Верховного Главнокомандующего, без прямого распоряжения которого ни Залужный, ни ЗСУ не могут провести ни одной операции»*.

Навіщо у такий критичний час для нашої держави протиставляти Верховного Головнокомандувача Головнокомандувачу ЗСУ? Адже саме завдяки їхній злагодженій діяльності наше героїчне військо так блискуче протистоїть рашистам. Час навчитись розрізняти, що входить в обов'язки Верховного Головнокомандувача ЗСУ, Президента України і Головнокомандувача ЗСУ, найвищого військового посадовця в державі, керівника Збройних Сил України.

Треба пам'ятати, що саме генерал Валерій Залужний, а не Президент Володимир Зеленський організовує підготовку Збройних Сил України та інших сил оборони до їхнього застосування з відсічі збройній агресії та здійснює безпосереднє військове керівництво під час бойових дій. Нині український президент змушений зосереджуватись на зовнішньополітичній діяльності. І це правильно. Логічно.

Нелогічно в цьому контексті вигадувати, що колишній очільник ГУР Василь Бурба перебуває в Дубаї, де у нього начебто штаб-квартира. З цього приводу «Українська правда» 8 квітня оприлюднила спростування генерала: *«З 24 лютого захищаю свою Батьківщину зі зброєю в руках. Зараз у складі окремого зведеного загону виконуючи завдання за призначенням. І ніколи би я не писав про це публічно, якби мене не змусили обставини та брехня «різних радників»*.

Інакше кажучи, молодому підполковнику слід прискіпливіше вивчати «матчастину» і не забувати заповідь українських патріотів: **«Знай, що говориш, а не говори всього, що знаєш»**. Невже в Україні бракує компетентних людей, спроможних більш якісно висвітлювати події та фахово їх коментувати і до яких не виникають питання типу «на кого працюєш?»

Нарцисизм актора, який про війну розповідає, немов про карколомні пригоди в якомусь романі, дуже часто межує з саморекламою сумнівного змісту. У цьому контексті пригадалися деякі фрагменти творчої біографії Олексія Арестовича, які, можливо, дещо прояснюють. Йдеться зокрема про його одкровення, що вигулькнули 21 грудня 2017 року на

кількох українських сайтах: *«Я много врал вам, начиная с весны 2014 года. <...> Теперь, о моей истинной позиции»*.

1. *Я – не патриот. Причём, не только Украины, а и любого национального государства, как такового. Я «патриот 5-го проекта», проекта объединённой Земли в духе Тейяра де Шардена и Вернадского, Жана Фреско. <...> На вопросы восстановления исторической памяти, справедливости, борьбы, побед и поражений, становления наций, языка/ов, закрытия исторических ран, я смотрю, как солдат на воюю»*.

3. *Меня совершенно не заботит развитие украинской культуры, как таковой. Я его приветствую, где-то даже ему помогаю, но не по причине сентимента к ней как таковой, а приветствую как одну из многих культур нашей большой и симпатичной Земли. Не более»*.

4. *Я не считаю украинский народ чем-то выдающимся, а наше общество – особенным»*.

Наоборот, я считаю обоих обладающими целой серией очень серьёзных системных, генетических недостатков, среди которых мелочность, истеричность и иррациональность – на первых местах. <...>

8. *Я долго думал, стоит ли устраивать этот сеанс душевного стриптиза или тихо сделать ручкой. Поразмыслив, пришёл к выводу, что позиция все же должна быть прояснена»* (https://antikor.com.ua/articles/210912-arestovich_ia_mного_vral_vam_nachinaja_s_vesny_2014_goda).

На цей «душевний стриптиз» уваги чомусь не звернули. Ті, кому належить. За посадою і за професією.

Можна лише здогадуватись ким і яка саме роль була відведена Олексію Арестовичу 19 серпня 2021 року в явном замовному інтерв'ю новопризначеного керівника ГУР МО Кирила Буданова (<https://hvyulya.net/analytics/242195-hto-i-shcho-rozvidka-i-politika-v-konteksti-vag-nergeytu>), коли учасники діалогу категорично заперечували сам факт проведення спецоперації по затриманню «вагнерівців» і «відбілювали» Андрія Єрмака... Після війни будемо розбиратись?

P. S.

Борис Філатов, міський голова Дніпра, в інтерв'ю «Главкому» розповів, що йому дуже не подобається надмірна інформаційна активність Олексія Арестовича. На думку Філатова, висловлювання радника керівника Офісу президента є шкідливими.

«Він заявив, що війна триватиме до 2035 року і що для України вигідно, аби Путін залишався живим. Він же офіційно сприймається як спікер Офісу президента. І в Офісі президента мають якість подумати, вгамувати його потік свідомості», – сказав Філатов про Арестовича.

Олег К. РОМАНЧУК

